

Hjælpekasserne, som benyttes ved Valg af Kommunalbestyrelserne. Nu vil jo ærede Medlemmer vide, at der er en Væsenforskel mellem de to Valglove, idet Hjælpekasselovens Opholdsbestemmelser ikke er saa omfattende som den kommunale Valglovs. Jeg ser heri et Vidnesbyrd om — jeg skal i øvrigt ikke se bort fra, at det vel kan volde nogen praktisk Vanskelighed og Ulejlighed at have to Sæt Valglistor —, at man navnlig fra Københavns, men dog ogsaa fra Frederiksberg Kommunes Side mener, at man med Tryghed kan benytte den nuværende kommunale Valglov til Valget af Hjælpekassens Bestyrelse. Hjælpekasserne faar jo at gøre med mange Spørgsmaal, der netop angaar de allerfattigste, og derfor skulde man synes, at det var allermost paakrævet, at man benyttede den Valgmaade, som Hjælpekasseloven anviser. Naar man nu her indtager et andet Standpunkt, kan det for mig kun være et Vidnesbyrd om, at den Agitation, der har været ført mod den nuværende kommunale Valglov, ikke bundor saa dybt, som man egentlig skulde tro. Og dette glæder mig. Jeg kunde godt tænke mig, at man ved given Lejlighed kunde komme til en Revision af Hjælpekasseloven paa dette Punkt, og jeg skal da ikke sætte mig imod det. Jeg kunde tværtimod ønske, hvis Lovforslaget kommer i Udvalg, hvad jeg dog ikke antager er nødvendigt, at man der kunde forhandle om at fritage ogsaa de andre Kommuner fra at udfærdige disse Hjælpekassevalglistor, der voldor en betydelig Ulejlighed. Naar Landets største og mest demokratiske Kommune — det maa man jo antage, det er, da der her er et socialdemokratisk Flertal, der regerer — kan nøjes med de her i Lovforslaget foreslaaede Bestemmelser, maatte Landets øvrige Kommuner vel ogsaa kunne det.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse. Jeg skal ikke stille Forslag om Udvalgsbehandling, men skulde der fremkomme et saadant Forslag fra anden Side, skal jeg heller ikke modsætte mig det.

Fr. Andersen: Det Lovforslag, der her foreligger, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale. Her i København har man hidtil ikke haft nogen egentlig Hjælpekasse i Henhold til Hjælpekasseloven af 29. April 1913; men Københavns Kommune har arrangeret sig med Københavns Understøttelsesforening saaledes, at den har fungeret som Hjælpekasse her. I det hele og

store kan man ikke sige andet end, at denne Ordning har været god, og fra mange Sider har man sikkert ogsaa ønsket at fortsætte med den, indtil vi skulde have hele vor Forsørgelseslovgivning og derunder ogsaa Hjælpekasselovgivningen op til Revision. Men de sidste 6—7 Aar under Krigen har lagt saa stærkt Beslag paa denne Forening, at Rammerne for dens Virksomhed i Virkeligheden for en Del er sprængte, og Foreningen har da allerede sidste Sommer bedt om at blive løst fra den Overenskomst, der var indgaaet, allerede fra 1. Oktober 1920. Ved Forhandlingor er det lykkedes at faa Foreningen til at fungere indtil 1. April 1921. Mange havde dog sikkert haabet, at Resultatet af Forhandlingor var blevet, at Foreningen havde fortsat, indtil vi kom til en Revision af hele dette Lovgivningsomraade; men Understøttelsesforeningen har fastholdt, at den ikke længere kunde have med denne Opgave at gøre, og Københavns Kommunalbestyrelse har derfor enstemmigt henstillet til Lovgivningsmagten at faa oprettet en Hjælpekasse ogsaa her i København.

Som omtalt af Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pinholt, findes der i det foreliggende Lovforslag et Par Ændringer. Den gældende Hjælpekasselov har kun en Opholdsbestemmelse paa et Aar, medens den kommunale Valglov kræver to Aar. Ved Hjælpekassevalg kan enhver stemme, blot den paagældende betaler Skat, men her i København har vi jo en Valgcensus paa 800 Kr. Det forandrer Forholdet lidt, men jeg tror dog at turde sige, at med hele den Udvikling, der er foregaaet ogsaa med Hensyn til Pengenes Værdi, har dette Spørgsmaal om Valgcensus'en vel ingen Betydning mere. Naar jeg kan anbefale de to Ændringer, er det for det første ud fra det Synspunkt, at det neppe er muligt at fremskaffe Valglistor indenfor den korte Tid, som der er til Valget. Det drejer sig jo her om op imod 250 000 Vælgere. Udarbejdelse af Valglistor vil være et meget betydeligt Arbejde, og det vil neppe kunne lykkes at faa det udført. Den store økonomiske Byrde, det vil medføre for Kommunen at udarbejde Valglistor, fremlægge Valglistor og afholde særskilte Valg, er den allervæsentligste Aarsag til, at jeg kan anbefale de Ændringer, der indeholdes i Lovforslagets § 1. Det er saa betydelige Omkostninger, dette vil føre med sig, at ogsaa dette Hensyn under de meget vanskelige Forhold, der er til Stede — den ærede Ordfører for Venstre (Pinholt) henpegede jo ogsaa i den forrige Sag paa,